

PARLAMENT DE CATALUNYA

Presidència de l'honorable Sr. Joan Casanovas

DIARI DE SESSIONS

Sessió del dia 22 de març del 1934

SUMARI

S'obre la sessió a les sis de la tarda menys tres minuts sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Lectura de l'acta de la sessió anterior.

El senyor Colldeforns fa constar el seu vot favorable a la Llei de contractes de conreu votada en la sessió anterior.

Es aprovada l'acta.

Presentació d'un Projecte de Llei atorgant una pensió vitalícia a la vídua del que fou el primer President de Catalunya. Passa a la Comissió corresponent.

Ordre del dia:

Prec del senyor Ruiz i Ponseti referent a la catalanització de la Guia telefònica de Catalunya.

Resposta del senyor Conseller de Cultura.

Rectificacions dels senyors Ruiz i Ponseti i Conseller de Cultura.

El senyor Simó i Bofarull s'adhereix al prec formulat en una sessió anterior pel senyor Romeva per a evitar els abusos de certs constructors de cases.

Prec del senyor Galés al senyor Conseller d'Economia i Agricultura sobre el problema del vi.

Prec del senyor Canturri al senyor Conseller de Justícia i Dret sobre la certificació de defuncions.

Votació definitiva del Projecte de Llei de bases per a l'organització de la Sanitat i Assistència Social a Catalunya. En votació ordinària i amb el quòrum reglamentari és aprovat aquest Projecte de Llei.

Votació definitiva del Projecte de Llei de Sindicats Agrícoles. En votació ordinària i amb el quòrum reglamentari és aprovat aquest Projecte de Llei.

Se suspèn la sessió per menys de mitja hora.

Es represa la sessió a les set i dos minuts sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

La Presidència proposa a la Cambra la suspensió de les sessions amb la fórmula de: «per a la pròxima s'avisarà a domicili».

El senyor Mestres, per la Majoria, s'hi mostra d'acord.

Els senyors Ruiz i Ponseti, Romeva i Simó i Bofarull s'hi mostren igualment conformes tot exposant els punts de vista de les respectives Minories.

Declaració de l'honorable senyor President de la Generalitat.

La Cambra acorda, de conformitat amb la proposta de la Presidència, suspendre les sessions.

La Presidència dóna compte del nomenament dels senyors Ruiz i Ponseti i Romeva per a formar part de la Comissió encarregada de l'estudi dels problemes referents a les finances municipals i a les exaccions locals. La Cambra hi dóna la seva conformitat. S'aixeca la sessió a dos quarts de vuit de la vetlla.

S'obre la sessió a les sis menys tres minuts de la tarda, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Al banc roig hi ha els honorables senyors Consellers de Cultura, de Governació i de Treball i Obres Públiques.

Es llegeix l'acta de la sessió anterior.

El senyor Colldeforns demana que consti el seu vot favorable a la Llei de Contractes de Conreu.

S'aprova l'acta.

Presentació d'un Projecte de Llei atorgant una pensió vitalícia a la vídua del que fou el primer President de Catalunya

(El senyor Secretari dóna lectura al següent :)

DECRET

Com a President de la Generalitat, a proposta del Conseller de Finances, i d'acord amb el Consell,

He resolt :

Autoritzar el Conseller de Finances per a presentar al Parlament de Catalunya un Projecte de Llei atorgant una pensió vitalícia a la vídua del que fou el primer President de Catalunya.

Barcelona, 22 de març del 1934. — Lluís Companys. — El Conseller de Finances, Martí Esteve.

(En absència de l'honorable senyor Conseller de Finances, l'honorable senyor Conseller de Cultura, des de la Tribuna de Consellers, llegeix el següent Projecte de Llei :)

«AL PARLAMENT DE CATALUNYA

Tot l'homenatge que tributa aquest Govern, per voluntat unànime del nostre poble, a l'alta memòria de Francesc Macià, fóra mancat del seu sentit més íntim si oblidàvem els que han compartit de més a la vora amb ell, tota una vida d'abnegacions per Catalunya.

Francesc Macià ha posat en tot moment al servei del seu ideal la seva vida i, sempre que calgué, el seu patrimoni. Va abandonar-lo durant el seu exili i va anar-lo encara minvant en les hores difícils. I ha mort, després d'una vida gloriosa per Catalunya, deixant aquell patrimoni als seus en un estat que no abasta a assegurar-los prou dignament el viure.

Hi ha, doncs, un deure inexcusable de gratitud per part d'aquest Govern ; assegurar una vida materialment decorosa a la vídua del primer President de Catalunya. Per tot el que devem a Francesc Macià ; per la veneració del seu nom,

cada dia més viva en el nostre poble, aquest Govern es disposa a retre aquest tribut d'homenatge a la memòria del gran President.

Per tant, el Conseller que sotascríu, té l'honor de sotmetre a la deliberació del Parlament de Catalunya el següent

PROJECTE DE LLEI

Article 1.er Es concedida a la senyora Eugènia Lamarca, vídua del que fou primer President de la Generalitat de Catalunya restaurada, l'honorable senyor Francesc Macià, la pensió vitalícia de 12,000 pessetes anuals.

Article 2.^{on} A l'extinció de la pensió que fa referència l'article anterior, la senyoreta Maria Macià Lamarca, tindrà dret mentre no contregui matrimoni a la pensió de 12,000 ptes. anuals.

Article 3.er La pensió que fa referència aquesta Llei, serà feta efectiva amb càrrec a la partida 1218 del pressupost en curs, que es considerarà ampliada en la quantitat que calgui.

Barcelona, 21 de març del 1934. — Lluís Companys. — El Conseller de Finances, Martí Esteve.

(Passa a la Comissió corresponent.)

ORDRE DEL DIA

Precs i preguntes

La catalanització de la Guia Telefònica de Catalunya

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI : Senyors Diputats : Voldria dirigir un prec al Govern, que, per no saber ben bé el Departament al qual pot correspondre, no he pogut anunciar-lo a cap dels senyors Consellers. Vull referir-me a unes notícies de Premsa, publicades reiteradament aquests dies, relatives a una campanya empresa per a la catalanització de la *Guia Telefònica de Catalunya*, pròxima a publicar-se. Aquestes notícies diuen que aquesta campanya compta amb el patrocini del Govern de la Generalitat, i inviten els ciutadans de Catalunya a dirigir-se a la Companyia Telefònica en prec de què sigui catalanitzat llur nom en publicar-se la nova Guia.

Jo considero depriment per als ciutadans de Catalunya que perquè llur nom figuri en català en una Guia que es publica a Catalunya, s'hagin de dirigir, fent un prec, a la Companyia Telefònica. Però considero encara més depriment que el Govern de la Generalitat patrocini una campanya

d'aquest caràcter. Considero que el Govern de la Generalitat no ha de pregar res a cap Companyia explotadora de serveis públics; s'ha de limitar a donar ordres, quan pugui donar-les, i quan no pugui donar-les deixar les coses tal com estan. La Companyia Telefònica, que tots sabem que és fruit d'un abús de poder que tingué lloc en temps de la Dictadura, d'un pacte abusiu entre uns Dictadors espanyols i uns capitalistes nordamericans, s'ha manifestat sempre per una animadversió declarada a tot el que és català. Jo mateix tinc una prova d'aquesta animadversió a la catalanització de la seva Guia; quan em vaig donar d'alta com abonats al telèfon, vaig escriure el meu nom i professió, en català, i, per si això no era prou, a sota de l'escrit d'alta, vaig fer constar el meu desig que fos escrit en català, i ni així no ho ha atès la Companyia Telefònica i l'ha publicat en castellà.

Jo voldria, doncs, que se'ns digués per què el Govern de la Generalitat patrocina una disposició d'aquest caràcter que, com deia abans, considero depriment per als ciutadans de Catalunya.

El Sr. CONSELLER de Cultura: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Conseller de Cultura.

El Sr. CONSELLER de Cultura: Simplement, per a respondre el prec del nostre company Ruiz i Ponseti.

El meu amic Ruiz i Ponseti sovint es distingeix pels qualificatius d'ús que dona a les coses que ell tracta. Jo no és que ara, en aquest moment ni en cap, em vulgui constituir en defensor de les grans Companyies, sobretot quan això es pugui referir a quelcom que pogués ésser un menyspreu per a les coses de Catalunya; però sí que he de fer constar en aquest moment que el consell que ha donat el Govern de la Generalitat de Catalunya no és de cap manera un prec a la Companyia, sinó que és una incitació al zel de catalanitat als ciutadans de Catalunya, que potser no tenen aquella pressa que haurien de tenir, ni tenen aquella exigència que haurien de tenir amb aquestes Companyies, que fes que no calgués la intervenció del Govern. En aquest cas no és el Govern que prega a la Companyia, sinó que la Companyia, havent acordat publicar en la *Guia Telefònica de Catalunya* els noms dels abonats en la llengua que cadascun d'ells vulgui, no ha anunciat, en sollicitud d'indicacions, i el Govern de la Generalitat, atent a aquestes coses — car nosaltres tenim el deure de propugnar per a la catalanització, àdhuc de les coses més petites —, s'ha permès aconsellar als ciutadans de Catalunya que no deixin passar el termini donat per la Companyia perquè indiqui cadascú la manera de posar llur nom en la *Guia Telefònica de Catalunya*.

Jo també he de fer constar — i tampoc amb cap aire de defensa, sinó purament per a constatar un fet —, que des dels primers dies que vaig entrar al Departament de Cultura de la Generalitat, em vaig permetre oficiosament cridar la Companyia Telefònica manifestant-li els desigs que teníem que catalanitzés tot el servei. Gràcies a aquell prec, la Companyia catalanitzà els fulls que dona per a enviar els telefonemes, de tal manera que el que

el vulgui en català pot fer-lo en català, i el que el vol en castellà pot fer-lo en castellà.

Jo només vull fer avinent al meu estimat amic Ruiz i Ponseti que el que hem fet no és demanar res a la Companyia, sinó incitar el zel dels ciutadans, ja que, com he dit abans, voldríem que, no solament en aquest cas, sinó en tots els altres, quan es tracta de la llengua catalana, no hauria d'ésser zel, sinó que hauria d'ésser una exigència de les més contundents la que mogués a tot català.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Molt agraït a les manifestacions del senyor Conseller de Cultura. Desitjaria puntualitzar encara més el sentit del meu prec, per a dir que tal com es planteja aquesta qüestió per part de la Companyia Telefònica constitueix, al meu concepte, una especulació deslleial amb la mandra dels ciutadans. M'explicaré més clar; compta per endavant amb què generalment els ciutadans tenen una mandra inveterada en agafar la ploma per a demanar qualsevol cosa que sigui, i senten el principi que tot ciutadà de Catalunya que no manifesti el contrari, vol el seu nom en castellà. Jo desitjaria que el Govern de la Generalitat fes veure a la Companyia Telefònica l'equivocació fonamental d'aquest principi i li digués que dintre de Catalunya, mentre no es demostrï el contrari, tots els ciutadans volen llur nom en català. Així les coses, els que haurien de demanar-ho són els que vulguin que llur nom es consignï en castellà, perquè ningú ens pugui dir que han invitat als abonats a un plebiscit i el resultat d'aquest plebiscit ha estat que només hi ha hagut un 10 per 100 que volen llur nom en català. Plantejant-se les coses al revés, és a dir, demanant que constin llurs noms en castellà els que així ho desitgin, resultaria que sols un 10 per 100 o potser menys encara, serien els que ho voldrien en castellà la inclosió del nom.

Per això voldríem que actués el Govern de la Generalitat en aquest sentit, senzillament recordant a la Companyia Telefònica que estem dintre de Catalunya. (*Rumors d'aprovació.*)

El Sr. CONSELLER de Cultura: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Conseller de Cultura té la paraula.

El Sr. CONSELLER de Cultura: Per agrair al meu amic senyor Ruiz i Ponseti el que hagi donat aquesta idea, que crec que compartirà tota la Cambra. (*Assentiment.*) Així, jo puc obrir no solament en nom del Govern, sinó, també, de tot el Parlament de Catalunya. I així com ja m'he adreçat a la Companyia demanant-li que donés més facilitats de les que havia donat i ho he fet d'una manera oficiosa, ara la cosa pot tenir estat públic; i, a part d'això, podem, també, fer una crida amb el relleu que li pot donar el fet de què sigui el Parlament el que ho desitja, perquè es donguin als ciutadans de Catalunya totes les facilitats que se li han de donar en tots els casos i concretament en aquest de la Guia Telefònica de Catalunya. Ara, hem de tornar a parlar d'aquella paraula «exigència» que crec que hauríem

de tenir tots ; a les Companyies, als mestres que queden en algunes Normals, a empleats de l'Estat que hi han a Catalunya, podríem exigir que, trobant-se a Catalunya, no caldria que arribéssim a aquest extrem, sinó que ells mateixos es corregeixin comprenent que han de donar les màximes facilitats i tenir la màxima amabilitat que es pot tenir per al poble on viuen ; i una de les demostracions de què així procedeixen és el fer honor a la llengua d'aquell poble. (*Rumors d'aprovació.*)

El Sr. RUIZ I PONSETI : Ara, més agraït que abans.

Adhesió a un prec per a evitar els abusos de certs constructors de cases

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Simó i Bofarull.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL : Dos mots tan sols, senyors Diputats, per a adherir-me al prec que en la sessió celebrada el dia 13 va fer el nostre company senyor Romeva. Aquesta adhesió ja l'hauria fet i significat en aquella mateixa sessió si hi hagués assistit ; però no havent-hi assistit i havent rebut distintes excitacions dels elements afectats, dels elements a que es referia el senyor Romeva en el seu prec, em plau ara, amb la vènia del Parlament, fer-la constar. I així, al senyor Conseller de Justícia i Dret, que em sembla que és l'interessat, l'alludit pel prec del senyor Romeva, jo també li prego que procuri trobar, cosa que a ell no li serà difícil donada la seva competència, una fórmula que, sense perjudicar les normes, o millor dit, les modalitats jurídiques civils a Catalunya, dongui facilitats als elements a que es refereix aquesta qüestió. I perquè els senyors Diputats sàpiguen de què tractava el senyor Romeva en el seu prec, creiem convenient dir que va interessar que es trobés una fórmula que garantís els subministradors del material de construcció la percepció dels seus comptes.

(*Entra l'honorable senyor Conseller de Sanitat i Assistència Social.*)

Sembla que va alludir a què la crisi de la construcció havia produït, amb totes les salvetats degudes i necessàries, una situació especial provocada per contractistes poc escrupulosos, però no previstos dels mitjans suficients per emprendre construccions de certa envergadura ; i això donava lloc a operacions hipotecàries que s'anaven succeint, però que, sigui degut a una cosa o a una altra, els subministradors de materials de construcció es trobaven mantes vegades burlats en els seus crèdits. I de seguir les coses així, la crisi del ram aniria agreujant-se, perquè els que fabriquen o subministren els elements de construcció, si no troben una fórmula fàcil i eficaç de garantia de les seves mercaderies o de pagament de les seves mercaderies, anirien a la restricció, i ens trobaríem amb la restricció del capital per una banda i amb la restricció del subministrador per una altra, perquè és molt trist contribuir materialment, contribuir a una cosa que costa despeses, i estar a la mercè d'operacions que ells no poden controlar, perquè si bé el Codi Civil dona acció suficient per a l'efectivitat d'aquests drets, els procediments són

tan lents i complicats i cars, que creiem que és raonable que sigui atès els precés d'aquests elements afectats.

El Sr. PRESIDENT : La Mesa transmetrà el prec al senyor Conseller corresponent.

El problema del vi

El Sr. PRESIDENT : El senyor Galés té la paraula.

El Sr. GALÉS : Senyors Diputats : Sembla que avui és el dia assenyalat perquè fineixin per un període les sessions públiques del Parlament, a l'efecte de què s'intensifiquin les tasques de les Comissions. Però no voldria que es clogués aquest període de sessions sense fer un prec que considero important i sobre el qual he tingut l'honor d'avisar a l'honorable Conseller d'Economia i Agricultura. Es refereix aquest prec al desig, millor diríem a l'exigència, que sentim de què dintre dels murs del nostre Parlament prengui ressò el malestar, la inquietud, la crisi, en una paraula, que regna en molts indrets de la nostra pagesia especialment afectada pel problema del vi. Dintre d'un Parlament com el nostre, els murs no han d'aïllar-nos, sinó servir per a fer ressonar tots aquests clamors que tenen un arrel pregon en l'entranya del nostre poble.

En les visites, naturalment constants, amb el contacte que es té amb els treballadors de la nostra terra, es pot copsar que hi ha una gran inquietud, un greu malestar causat per la crisi agrícola ; i dintre d'aquesta crisi agrícola, especialment la que afecta als vinyaters. Altres conreadors del camp de Catalunya encara poden defensar-se amb els productes que conserven un cert nivell de preus, com els productes de l'horta i l'avellana ; però en les nostres terres tarragonines, tant en el Camp alt com en el Baix Penedès, en el Priorat i en la Terra alta, es fa sentir aquesta crisi mundial econòmica, que van aïllant les nacions, tancant-les dintre de les seves duanes i fent que no hi hagi un comerç d'exportació ; i llavors esdevé una ruïna pel país. Aquesta ruïna ja s'està tocant enguany precisament ara que ja se senten, també, els efectes de la mala collita. Pagesos, petits conreadors que no tenen altra manera de subsistir que el seu treball, enguany s'han trobat la producció reduïda a la meitat o encara a menys. I quan això succeeix, succeeix, també, que el vi no té preu remunerador, que el preu del vi ha baixat fins el punt de què no resulta lucratiu, que és ruïnós. Acabem d'assabentar-nos que el Sindicat Agrícola de Valls ha venut una important partida que forçosament ha hagut de vendre, i malgrat de tenir una graduació de 12, no ha aconseguit altre preu que el que representa dinou pessetes la càrrega. Aquest preu, amb les actuals despeses de producció, és francament ruïnós. Això fa que en els pobles petits es deixi sentir una restricció enorme del diner, perquè la pagesia constitueix la majoria de la població, i en aquestes condicions la crisi de la pagesia repercuteix sobre el petit comerç i la petita indústria. I així es crea un ambient polític i social que és un brou favorable al cultiu de certes bactèries.

Succeeix això, precisament, quan s'estan creant i han estat denunciades en aquest Parlament reaccions perilloses dintre de la nostra democràcia. Hi han propietaris, hi han hisendats que potser són suïcides, que en lloc de procurar alleujar aquestes necessitats de l'economia, encara les agreugen més acomiadant els treballadors i acomiadant els jornalers, o bé obligant-los, perquè tinguin treball a que primer ingressin en les fileres de Sindicats que per les seves modalitats i finalitats són feixistes. Això està passant a la nostra terra i convé que el Parlament se n'assabenti i convé que ho tingui en compte el senyor Conseller d'Agricultura.

Aquesta crisi del camp no es pas, doncs, en fer jo aquesta descripció, la mateixa que ens farien potser aquests senyors que volen fingir que la pagesia de Catalunya viu en un règim de privilegi. Jo no sé si hi ha algú que s'hagi posat al seu cervell la imatge d'un pagès gran i rodanxó que disfruta dels privilegis de la seva ruralia. Jo no sé si tots els hortelans del Prat de Llobregat són com ens pintaven uns senyors absents d'aquesta Cambra, que ens deien que aviat serien els amos i a ells els hi convindria ésser els mossos. Els nostres masovers no són grassos i rodanxons, sinó més aviat escardalencs. I aquesta gent avui sofreix, i aquest sofriment, aquesta angoixa, aquesta fam que sofreixen, és un mal conseller per a les seves ulteriors resolucions.

En posar això de manifest, ho faig en el sentit de què es procuri per la part del Govern, per la banda del nostre estimat amic el senyor Comoreira com a Conseller d'Agricultura, endegar les solucions que ja estan estudiades a l'Estatut del Vi. Els nostres pagesos saben perfectament que aquesta és una crisi de reflexe mundial, saben que el vi no pot tenir un bon preu mentre no s'exporti a l'estranger i saben que França no compra perquè els mateixos vins de l'Algèria són rebuts a Sette al preu de 16 francs — crec que és aquesta xifra — més barats que si els compren a Catalunya.

Això vol dir que el pagès veu tancats els seus horitzons, el seu optimisme i les seves esperances, i llavors esguarda com a solució el consum interior, i si es comparen les xifres de producció amb les xifres que normalment hom podria consumir, que podria absorbir la producció d'Espanya i especialment la de Catalunya, el pagès creu, els Sindicats creuen que podria ésser resolta, sinó d'una manera plena, la qüestió del vi, posant-hi una esmena que fes remunerador el treball.

Els remeis han estat estudiats des de dates antigues, hi han hagut conferències municipalistes a Espanya, hi ha hagut la creació de l'Estatut del Vi i la de l'Institut per a l'aplicació d'aquest Estatut, però aquí ve la part més concreta i pràctica del meu prec: aquests acords, i aquestes solucions adoptades en les conferències, encara no s'han realitzat. Hi han hagut ja acords i la legislació que obliga a les guies i als certificats d'origen que preveuen els fraus i els perseguixen, però tot això encara no s'ha fet efectiu i una de les resolucions que jo em faig l'honor de suggerir al senyor Conseller d'Economia i

Agricultura és que tan aviat com i sigui possible ho converteixi en realitat. Les paraules que avui han d'ésser un mot d'ordre són les de fer una democràcia efectiva, de fer una democràcia expeditiva. Cal, doncs, posar sobre el terreny i en vies d'execució i resolució tots els acords legals presos amb l'Estatut del Vi.

Ja sabem que la legislació sobre aquesta matèria no pertany al Govern de Catalunya, no és de la Generalitat de Catalunya, i aquest és un dels desavantatges del nostre Parlament, que té unes facultats massa restringides; per tant, la resolució d'això ha de consistir en anar ràpidament a portar a execució el programa de l'Estatut del Vi, posant una cura especial en què no hi hagi mixtificacions i fent que les defraudacions no siguin possibles.

I, quant a un altre aspecte a que he de referir-me d'una manera lleugera, és aquell sobre el qual els propis interessats hauran de tenir cura de fer sentir la seva veu d'una manera directa i proposar les solucions. Em refereixo a l'acord que prosperà en la Conferència Municipalista, on hi havia Municipis de tot Espanya, en la qual la proposta de l'Ajuntament de Bilbao va ésser retirada, proposta que es feia sobre la base d'un gravamen, d'un impost d'entrada pel vi, proposta que fou retirada — i ho dic amb satisfacció — perquè van ésser els representants de Tarragona els quals, després d'un llarg debat, varen convèncer a l'Assemblea en la qual hi havien ciutats afectades, com Bilbao i Madrid, de què s'havia de retirar la proposició, perquè el gravar els vins de la nostra terra, d'Espanya i de Catalunya, és una proposta que fa mal a l'economia del país i no arranja les finances municipals. Em refereixo a això d'una manera lleugera, perquè sé que les nostres atribucions no arriben fins a minvar les facultats dels Ajuntaments quant a les seves fonts d'ingressos, però sí que desitjo fer notar la conveniència de què per tots els mitjans possibles, per tots els mitjans que estiguin a l'abast del Govern de la Generalitat, es procuri que el consum interior del vi dongui completa sortida a la producció normal del vi a Catalunya, i això mitjançant les normes que ja estan aprovades, realitzant simplement els acords i els preceptes que figuren a l'Estatut del Vi, ja que l'Institut del Vi no dona aquell rendiment, potser pels mateixos tràmits burocràtics, a que estem acostumats. En canvi, una democràcia expeditiva que faci efectiva l'esmena, podria permetre que el vi tingués un preu més remunerador.

El Sr. PRESIDENT: La Mesa trametrà el prec que acaba de formular el senyor Galés al senyor Conseller d'Economia i Agricultura.

Sobre la certificació de defuncions

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Canturri.

El Sr. CANTURRI: Senyors Diputats: Malauradament, en moltes ciutats i viles, i sobretot en pobles petits de Catalunya no hi ha metge perquè per la seva capacitat econòmica no

el pot mantenir. A l'alta muntanya, d'on jo sóc fill, hi ha un percentatge molt crescut de petits pobles on no hi ha aquest servei, i alguns d'aquests es troben allunyats sis i set hores de la carretera i això fa que quan esdevé alguna defunció en aquests poblets, per a certificar-la s'ha d'anar a trobar al metge de la ciutat més propera i moltes vegades ha de certificar en fals perquè no pot traslladar-se al poble on s'ha escaigut una mort. Ens trobem, doncs, que o bé s'obliga al metge a què certifiqui en fals o, del contrari, s'obliga a la família, ja que sovint de la ciutat més propera al poble hi ha una distància de sis i set hores, a que aboni al metge unes visites que de vegades ascendeixen a vint i trenta duros, cosa que altrament no ha d'estranyar perquè aquests metges es veuen obligats a fer un desplaçament de moltes hores per a complir amb el seu comès. Tingueu en compte, a més, que en aquests pobles es viu moltes vegades d'una manera que gairebé podríem dir-ne miserable, i així no pot obligar-se als veïns a fer una despesa gran per a realitzar aquella visita facultativa.

Es per això que, ja que m'han arribat queixes d'alguns metges que s'han trobat diferents vegades amb aquesta qüestió, m'he cregut obligat a formular aquest prec a l'honorable Conseller de Justícia i Dret per a veure si seria factible trobar un altre sistema o habilitar un altre mitjà en els casos de què acabo de fer esment per tal que es poguessin certificar les defuncions en una altra forma més fàcil, sense obligar els metges a certificar en fals ni tampoc obligar els interessats a fer unes despeses que no poden realitzar.

Jo no sé si realment això es podrà verificar, però no dubto que l'honorable senyor Conseller de Justícia trobarà el mitjà d'harmonitzar els interessos i així fer aquesta millora en bé dels pobles afectats.

El Sr. PRESIDENT: La Presidència pas-sarà el prec que acaba de formular el senyor Can-turri al senyor Conseller de Justícia i Dret.

Votació definitiva del Projecte de Llei de Bases per a l'organització dels Serveis de Sanitat i Assistència Social de Catalunya

El Sr. PRESIDENT: Va a procedir-se a la votació de la redacció definitiva de la Llei de Bases per a l'organització dels serveis de Sanitat i Assistència Social a Catalunya.

S'aprova? (*Assentiment.*)

Essent notori que hi ha el quòrum reglamentari, queda definitivament aprovada aquesta Llei.

(*La Llei aprovada es publica com a annex al present número del DIARI DE SESSIONS.*)

Votació definitiva del Projecte de Llei de Sindicats Agrícoles

El Sr. PRESIDENT: Va a procedir-se a la votació de la redacció definitiva de la Llei de Sindicats Agrícoles. S'aprova? (*Assentiment.*) Essent evident que hi ha el quòrum reglamentari, queda definitivament aprovada aquesta Llei.

(*La Llei aprovada es publica com a annex al present número del DIARI DE SESSIONS.*)

(*La Presidència suspèn la sessió per menys de mitja hora.*)

Es reprèn la sessió a les set i dos minuts de la tarda, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Al banc roig hi ha els honorables senyor President de la Generalitat de Catalunya i senyors Consellers de Cultura, de Governació, de Treball i Obres Públiques i de Sanitat i Assistència Social.

Proposta de la Presidència per a la suspensió de les sessions. - Declaració de l'Honorable senyor President de la Generalitat.

El Sr. PRESIDENT: Havent realitzat una tasca singularment intensa en aquest període de sessions, que, d'altra banda, fa més de dos mesos que dura, tal vegada seria convenient, i així ho sotmeto a la consideració de la Cambra, la suspensió de les sessions amb la fórmula de «per a la pròxima s'avisarà a domicili».

El Sr. MESTRES: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Mestres.

El Sr. MESTRES: Per adherir-me a les manifestacions de la Presidència en nom de la Majoria d'Esquerra Republicana.

Considerem necessari que, precisament per a donar un temps al Govern per a preparar tota la part legislativa que comprèn en la seva totalitat les Lleis secundàries de l'Estatut Interior de Catalunya; per a donar facilitats a les Comissions de la Cambra per a treballar sense la pressa amb que s'ha hagut de treballar en aquest darrer interregne de temps, durant el qual les sessions absorbien ràpidament tot el treball de les Comissions; per a facilitar la tasca de les Comissions en les Lleis que estan avui per dictaminar, entre elles algunes tan importants com l'acabament de la Llei Municipal i altres de no menys interès com la del referèndum; per totes aquestes raons, la Majoria creu haver de recolzar el sentit de la proposició feta per la Presidència.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI: La nostra Minoria està també d'acord amb la proposta que acaba de fer el senyor President de la Cambra, i dit això gairebé n'hi hauria prou, si no fos que també considerem necessari comentar la conveniència d'aquesta suspensió de sessions.

L'obra que ha fet el Parlament durant aquests darrers mesos que ha estat obert, des del nostre punt de vista, ha estat de gran eficàcia i de gran activitat. Díficilment trobarem èpoques millors de règim parlamentari per a nosaltres. Per al règim parlamentari — nosaltres podem dir-ho perquè no tenim cap compromís — considerem que gràcies a l'absència dels senyors de Lliga Catalana, que allargassaven d'una manera desmesurada les discussions, que s'oposaven sovint d'una

manera entocudida a coses que sabien que en definitiva havien de triomfar, que en darrer resultat feien el possible per a desacreditar el règim parlamentari, conseqüents amb llur doctrina, crec jo que ha estat un avantatge extraordinari aquesta absència, perquè hem pogut aprovar amb placidesa, entre nosaltres, amb aquelles oposicions de fons, però no pas oposicions pel gust d'oposar-se, lleis tan importants com les lleis de Cooperatives i la Llei de Contractes de Conreu. Aquestes dues obres fetes pel nostre Parlament i fetes en un temps tan breu i sense escatimar-ne l'estudi, sinó entrant a fons en totes les qüestions que es plantejaven, crec que són suficients per a dir al Parlament que es prengui un temps de meditació per a la seva tasca futura.

Però tampoc no volem acabar sense fer, amb molt d'interès, un prec al senyor President de la Cambra. Considerem que aquest interregne parlamentari que anem a començar només està justificat per a emprendre després la tasca amb major activitat, si és possible. Això implica que les Comissions funcionin durant aquest interregne amb tota normalitat i amb tota activitat, cosa que sabem que és difícil en un Parlament com el nostre on hi ha una gran part de Diputats que acostumen absentar-se de Barcelona immediatament que se suspelen les sessions. Considerem que el senyor President de la Cambra haurà d'usar de tota la seva energia i de tota la seva habilitat per a fer que les Comissions parlamentàries funcionin normalment mentre el Parlament no estigui reunit; però nosaltres esperem que el senyor President de la Cambra posarà aquestes dots al servei de la tasca parlamentària futura, a fi que quan reprengui les seves tasques el Parlament pugui fer-ho altra vegada amb la mateixa eficiència que aquests darrers mesos i amb més activitat, si és possible, com deia abans.

El Sr. ROMEVA : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Romeva.

El Sr. ROMEVA : Senyors Diputats : Jo no trobo, per la meua part, cap inconvenient en què la Cambra acordi aquesta suspensió de sessions que proposa la Presidència.

Jo el que no puc fer és felicitar-me, com es felicitava el senyor Ruiz i Ponseti, de l'absència de la representació d'un sector important de Catalunya en aquesta Cambra. Jo crec que és molt convenient i és molt interessant per a tota l'obra legislativa que s'hagi de realitzar a Catalunya, que totes les matissacions del seu pensament, concretades en un cos d'opinió pública, tinguin llurs representants, collaborin, actuïn i prenguin part en les deliberacions d'aquest Parlament.

Es molt important l'obra que es realitza en les Comissions; però donada la constitució actual d'aquesta Cambra, hi ha representacions exigües, numèricament, com és la que us parla, que no poden tenir aquesta intervenció en les Comissions i s'han de resignar a fer llur obra des d'un escó del Saló de Sessions, i, evidentment, per bona voluntat que es posi en aquesta tasca, si la tasca ha de portar el ritme accelerat que hem portat nosaltres, si hi pot cabre la tranquil·litat de consciència d'haver fet el que hom

tenia a les seves possibilitats de fer, no hi cap la satisfacció d'haver fet tot allò que necessitava i que demanava l'interès de Catalunya.

Jo no em felicito de cap absència que es pugui produir en aquest Parlament. Jo no he de repetir judicis emesos ni he de fer-ne de nous; cadascú amb la seva responsabilitat. Però jo, en donar el meu assentiment a la proposta que ha fet la Presidència, he de fer, també, aquestes manifestacions perquè no semblés que donava també l'assentiment a altres manifestacions, molt respectables, que s'havien fet aquí i les quals jo no comparteixo.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Simó i Bofarull.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL : Com sigui que tots els grups han manifestat el seu parer sobre la proposta de la presidència recolzada pel representant de la Majoria, ens sembla obligat que nosaltres també diguem la nostra opinió.

A nosaltres no ens sabia greu que no hi haguessin vacances, perquè ens fa suposar això que potser és un peu forçat per manca de material a discutir en aquest hemicicle; i en aquest cas nosaltres, pels molts motius que ara no hem d'exposar, desitgem que les vacances siguin el més breu possibles. Perquè una de dues: o les Lleis que hem d'elaborar en l'etapa pròxima són necessàries, o són sumptuàries. Per luxe, cap Parlament actua; actua atenent-se a necessitats, i per tant, quan més aviat posem fil a l'agulla per a satisfer legislativament aquestes Lleis, millor.

Ara bé, qui ha de discernir aquests lapsus de temps és la Presidència de la Cambra; i com ha dit molt bé el senyor Ruiz i Ponseti, és la que d'una manera directa metoditza, sense perjudici de la iniciativa que puguin tenir tots els senyors Diputats, la tasca del Parlament i la tasca de les Comissions depèn de l'estat en què el Govern pugui tenir l'elaboració o preparació dels Projectes de Llei que pensi o desitgi portar a la Cambra. Nosaltres també creiem que per manca del Govern, no es demorarà la data en què reprengui el Parlament les seves actuacions, i jo crec que aquesta represa d'actuacions parlamentàries convé per tots els motius, per motius generals, i també pel fet que alguns oradors han fet ressaltar en parlar de l'absència de la Minoria de Lliga Catalana; perquè des d'un punt de vista i des d'una actitud merament sofística, es pot retreure pels elements de dretes que aquestes vacances vénen imposades precisament per l'absència de la Minoria de Lliga Catalana. I nosaltres hem de demostrar, com hem demostrat fins ara, que el Parlament pot actuar normalment, per molt que deplori l'absència d'una determinada Minoria, sector més o menys important, però real. Tots els que sentim el parlamentarisme, perquè el creiem una necessitat orgànica de la democràcia, ens sap greu aquesta absència, perquè el Parlament és més eficaç amb el major nombre possible de contrastos i sobretot tenint en compte que el President, vetllant inclús per la bona marxa de la Cambra, pot i ha d'emprar mesures per evitar els abusos verbalistes d'una obstrucció dissimu-

lada que pot posar com entorpiment una Minoria o les minories que s'ho proposessin.

En parlar dels Projectes de Llei, nosaltres no sabem quins puguin ésser els que el Govern pugui tenir, però nosaltres deiem que tots seran importants, que tots vindran al saló ben madurats per l'estudi de les Comissions, que seran estudiats en aquella forma que s'eviti una certa norma habitual, i més que norma, un cert hàbit que jo em permetria qualificar d'abús, que s'ha vingut observant, contra el qual nosaltres no hem protestat ni ens hem queixat, però ara, que no és precisament el moment de queixes ni de protestes, ens permetem fer-ho avinent, i és que no se'ns porti al saló els textos a discutir en el precís moment en què es va a començar la discussió. El menys que es pot fer és ajornar-los per 24 hores, perquè es puguin estudiar aquestes esmenes espontànies que la pròpia majoria presenta als seus propis projectes; i com que la majoria de les esmenes vénen després dels consegüents parlaments amb la Comissió o amb els representants del poder executiu, els signants d'elles estan percatats de l'abast i acollida que tindran, però nosaltres, que sols tenim textos anteriors al text nou de l'esmena, per poca que sigui la variació que es proposa, és suficient per exigir un cert estudi i una certa calma en la meditació que és impossible de realitzar en la forma que en alguns casos — pocs — s'ha vingut fins ara posant en pràctica.

Nosaltres no tenim cap intenció d'influir sobre els projectes del Govern; però entenem que entre les Lleis que ha de portar al Parlament — i sense cap dubte el Govern serà d'aquest parer — hi haurà una Llei de sometent, i aleshores tindrem ocasió de reiterar al senyor Conseller de Governació una pregunta que no ens fou contestada, puix l'esmentat senyor Conseller estava absent del Saló en el moment en què la vàrem formular, relativa a si el Govern pensava portar al Parlament les disposicions bàsiques referents al sometent.

Jo no he d'entrar ara a fer un estudi històric de les disposicions que regulen el sometent; però tant s'ha parlat, tant hi ha a dir i tant hi ha a fer que cal recordar que en la Comissió de Governació hi havien diverses proposicions de llei sobre aquest punt, que varen quedar relegades a segon terme en espera de què es fessin efectius els traspassos de serveis. I nosaltres entenem — ho hem dit en altra ocasió, i ho repetim ara — que aquesta matèria del sometent és prou delicada i afecta suficientment a tot Catalunya perquè sigui objecte d'una Llei. No perquè els decrets que es facin no siguin tan perfectes com ho puguin ésser les Lleis que fem nosaltres, tan encertats, tan previsors, tan ben orientats, tan ben preparats i tan ben detallats com ho sigui una Llei que nosaltres poguem fer; però si es tracta de tornar a fer el sometent el que no hauria de deixar d'ésser, o sigui, una institució eminentment popular, l'òrgan directe de la voluntat popular, és el Parlament; i nosaltres esperem que el Govern posarà cura en portar un Projecte de Llei sobre el sometent.

Per tant, aquestes vacances, que siguin el més

ràpides i curtes possible, sempre que naturalment, les Comissions facilitin pel dia de demà una marxa ràpida i eficaç; però que la rapidesa no impliqui la precipitació de què ens queixàvem en certs casos ara fa una estona.

(*Entra a la Cambra l'honorable senyor Conseller de Justícia i Dret.*)

L'honorable Sr. PRESIDENT DE LA GENERALITAT: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: L'honorable senyor President de la Generalitat té la paraula.

L'honorable Sr. PRESIDENT DE LA GENERALITAT: El Govern mostra la seva conformitat a la suspensió de les sessions parlamentàries. No és que el Govern en aquest moment tingui de fer cap mena de declaració política, perquè la seva declaració està en l'obra i tasca de cada dia; però ha de manifestar la seva conformitat amb la suspensió de les tasques parlamentàries, que no serà una suspensió de treball pels senyors Diputats, sinó que serà al revés, un mitjà per donar-los facilitats perquè puguin dedicar-se en el si de les Comissions a l'estudi dels Projectes de Llei que s'hauran de presentar ràpidament al Parlament.

El Govern és un Govern parlamentari, i està enamorat del Parlament. Per tant, el senyor Simó i Bofarull pot restar tranquil. Les tasques parlamentàries — sempre a juí de la Presidència del Parlament — per part del Govern es reemprendran quan abans millor.

Ja tots han pogut apreciar com ha treballat aquest Parlament durant aquestes darreres setmanes. La tasca de les Comissions era completament absorbida pels treballs parlamentaris. Els projectes de llei eren estudiats, eren debats, però les tasques de les Comissions eren absorbides ràpidament. I, no obstant, ens trobem en un moment en què és necessari que les Comissions avancin l'estudi dels nous Projectes de Llei que s'han de presentar.

Jo tinc aquí una llarga llista de les Lleis que han estat aprovades per aquest Parlament, durant aquests darrers temps. No vaig a llegir-la. Volia fer-ho per a subratllar davant l'opinió pública quina ha estat l'obra, la funció parlamentària en aquests darrers dies; però està dintre la memòria de tots.

El senyor Ruiz i Ponseti ha citat aquí la Llei de Cooperatives i la Llei de Contractes de Conreu, la importància de les quals es destaca singularment. Hi ha, també, la Llei de Tribunal de Cassació i altres, com la d'aigües minerals, que s'han vingut aprovant durant les darreres setmanes.

Ara bé; s'ha de presentar, s'ha de fer altre programa legislatiu; i dintre d'aquest, jo vull citar, somerament, les lleis principals que crec que hauran d'ésser presentades al Parlament en reemprendre aquestes les sessions.

S'ha de presentar una llei electoral. Ja en el discurs que vaig tenir l'honor de fer en presentar al Govern vaig parlar de la Llei Electoral, i vaig dibuixar les directives. I amb la mateixa posició amb què llavors estava el Govern, continua estant ara.

S'ha de presentar, també, la Llei d'Incapacitat i d'Incompatibilitat que és necessari que el Parlament discuteixi el més aviat possible.

Hi ha d'haver, també, la Llei del referèndum, que ja està presentada; la Llei de Divisió Territorial; la Llei d'Administració i Comptabilitat; i després es presentaran pels diferents titulars dels Departaments, especialment pel que fa referència als de Sanitat, Cultura i Treball projectes interessants.

Desitjaria recollir paraules que aquí han pronunciat els senyors Ruiz i Ponseti i Romeva. Tant-de-bo que en reemprendre les nostres tasques els escons de la Lliga Catalana no fossin buits! Jo no me n'alegro (i, també, senyor Ruiz i Ponseti considero precisa la ràpida tramitació de les lleis que la V. S. considera necessàries i fonamentals), jo no me n'alegro, però els acuso. Crec que falten als seus deures; que deixen de complir amb els seus deures, perquè volguem o no volguem, representen un gran sector de la política i dels interessos de Catalunya i el seu deure és venir aquí a defensar-los i a exposar els seus greuges perquè els puguem contestar i perquè l'opinió pública ens judiqui a uns i altres.

Espero, doncs, que complint amb el seu deure, vinguin a ocupar aquests escons i, encara que el meu temperament impulsiu i batallador potser em portaria a fer més comentaris, no els faig perquè no vull que prenguessin motiu o excusa de les meves paraules per a adoptar una conducta anti-parlamentària, anti-catalana, anti-patriòtica i, per tant, lamentable. (*Molt bé, molt bé.*)

Un altre dels problemes que ens preocupa és el de la hisenda. Es troba a Madrid el Conseller de Finances, senyor Martí i Esteve. Jo crec, com ja havíem dit, que el dia 1.er d'abril podrem tenir nosaltres la contribució territorial. La necessitem; i la necessitem per a fer les nostres tasques, per a realitzar la nostra obra i, sobre tot, per a encarar-nos, dintre d'aquesta obra que hem de realitzar, amb el problema a que hem de prestar una tenció adequada i que ens tortura: aquest problema de l'atur forçós, que és gran o és petit, però que mentre n'existeixi un sol cas és per a nosaltres un deure de consciència l'atendre'l.

I, al marge d'aquesta feina legislativa, i de preparació legislativa, el Govern té una altra feina dura a realitzar; i és tot allò relacionat amb l'ordre públic i les coses relacionades amb l'ordre públic; o sigui aquell aspecte del problema social morbós, de pertorbació sistemàtica, portada per la catastròfica finalitat de crear misèria, de matar l'economia catalana, per creure que així es provoca la revolució social.

En aquest sentit la tasca del Govern fóra relativament fàcil: passar el temps, deixar fer, apedaçar les coses. Però no seria aquesta una tasca digna de nosaltres. Nosaltres ens hem d'enfrontar, ens volem enfrontar amb els problemes i volem reparar les malures. Ja sabem que no inquietant les aigües purulents podríem anar seguint en la vida del Govern; però, ah! les volem airejar, les volem netejar, i volem que s'acabi aquest estat de coses que ha existit fins el dia d'avui.

La significació del Govern és ben clara. Es demostra cada dia. El Govern, en el terreny de la Llei ajudarà constantment les legítimes aspiracions de la classe treballadora mantenint-nos en la nostra història i en la nostra significació, de la que estem orgullosos; i volem clavar aquesta significació en la nostra obra de Govern. Però per això mateix, hem de demostrar capacitat i responsabilitat. Per això mateix hem de demostrar que un Govern democràtic, d'esquerra, és la major garantia de l'ordre; que és: respecte a la Llei i submissió a la Llei, puix que aquesta és la única manera de donar eficiència i de salvar els Poders democràtics.

Volem prevenir a l'opinió pública respecte de la possibilitat de què, a desgrat dels esforços del Govern, la vida que està relacionada amb l'ordre públic no sigui tot el quieta, tot l'apacible que desitjaríem nosaltres. Podria ésser-ho, si no ens enfrontéssim amb els problemes; però ens hi volem enfrontar i ho diem a l'opinió pública per tal de què estigui advertida.

Nosaltres som Govern perquè tenim el lliure vot de la massa popular, i som, per tant, els únics que tenim el dret d'ésser Govern; i diem als uns i als altres que tenim la força per a sotmetre a tots els que no ens deixin governar. (*Molt bé, molt bé.*)

Es casual que sempre que es dóna la circumstància que quan, per una banda s'aixequen possibilitats de disturbis pel camp feixista, monarquitzant, per l'altre extrem, faísta irresponsable — com si hi hagués una corrent subterrània de solidaritat — s'aixequen, també, les mateixes corrents d'inquietud; i nosaltres, republicans, demòcrates, esquerrans, amics de l'ascensió continuada i permanent de la classe treballadora — com hem demostrat, i com ho diu prou bé la nostra història — imposarem sempre la Llei i farem anar a tots pel camí de la Llei. Podrem fracassar en aquest sentit, però mai fracassarem per hipocresia, per falsa populatxeria o per apetència de poder. (*Molt bé, molt bé.*)

Res més. Ja he dit que no anava a fer cap declaració, sinó a recollir l'esperit de les paraules d'altres oradors que és el que m'ha portat a fer aquestes manifestacions.

El Govern està satisfet de l'assistència que li presta la Majoria parlamentària; el Govern està satisfet de vosaltres, Diputats del Parlament Català. El Govern ha de mantenir, també, el seu respecte a les Minories que no formen part de la coalició de Govern; la Minoria que representa el senyor Simó i Bofarull i l'altra, llunyana en el sentit ideològic, però junta en el sentit d'amor a Catalunya, que representa el senyor Romeva. I espero que en les tasques futures tots ens recordarem de la tasca a realitzar i la farem digna de la nostra Catalunya estimada.

(*Aplaudiments en tota la Cambra.*)

El Sr. PRESIDENT: Així, ¿s'accepta la proposta de la Presidència per a suspendre les sessions, amb la fórmula que per a la celebració de la pròxima s'avisarà a domicili? (*Assentiment.*) Resta acordat.

**Ampliació de la Comissió parlamentària per a
l'estudi dels problemes referents a les Finances
Municipals i a les Exaccions locals**

El Sr. PRESIDENT: La Comissió parlamentària per a l'estudi dels problemes referents a les finances municipals i a les exaccions lo-

cals se m'ha acostat per a manifestar-me la conveniència d'augmentar l'esmentada Comissió amb dos senyors Diputats, proposant-me els noms dels senyors Romeva i Ruiz i Ponseti. ¿La Cambra ho accepta? (*Assentiment.*) Resta acordat.

(*S'aixeca la sessió a dos quarts de vuit menys un minut de la vetlla.*)

PARLAMENT DE CATALUNYA

L L E I

de Bases per a l'organització dels Serveis de Sanitat i Assistència Social a Catalunya

BASE PRIMERA

CONCEPTE I DEFINICIÓ

Primer. — Les activitats sanitàries i les d'assistència social de Catalunya seran dirigides i controlades pel Departament de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat, al qual pertocarà l'organització, la vigilància i el desenvolupament de les funcions i els organismes adscrits als seus serveis, mentre no sigui establerta la Llei orgànica de Sanitat i Assistència Social de Catalunya.

Les activitats sanitàries i d'assistència social podran ésser de caràcter particular, municipal i general.

Serà funció estatal de la Generalitat el control i vigilància de les activitats esmentades que siguin de caràcter particular o municipal, subjectant-les, però, a les normes que s'estableixen per aquestes Bases.

La direcció i organització de les activitats sanitàries de caràcter general correspondrà a la Generalitat, com una funció pròpia i exclusiva.

Segon. — Els serveis sanitaris municipals seran definits i limitats per unes Bases mínimes i regulats pels Centres Sanitaris, i els no inclosos en les Bases de competència municipal, exercits pel Departament de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat per mitjà dels Centres comarcals i inter-comarcals.

Tercer. — El Departament de la Generalitat encarregat dels Serveis de Sanitat i Assistència Social formarà un cens de totes les Institucions o establiments particulars i corporatius que es dediquin a activitats sanitàries i d'assistència social. Els dits establiments o institucions seran obligats a donar a conèixer la seva existència i creació, i totes les dades que li siguin demanades.

Quart. — A tots els Municipis hi haurà

una Junta local de Sanitat i Assistència Social, o bé una Junta de cada una d'aquestes funcions als Municipis de més de 5.000 habitants, que tindrà cura del desenvolupament de les funcions de Sanitat i Assistència Social, amb col·laboració dels Organismes o Agrupaments locals d'identica finalitat o objectius, i amb les institucions estatals que puguin sorgir en l'esdevenidor.

El Departament de Sanitat i Assistència Social podrà constituir en tot el territori català la Federació dels organismes o institucions privades de caràcter benèfic o benèfic-docent i fer reconèixer la personalitat jurídica de la dita Federació, la qual permetrà la col·laboració dins cada localitat de les entitats així estatals com corporatives, per al millor compliment de llurs finalitats.

Cinquè. — El Consell local de Sanitat i Assistència Social estarà format per representacions del Municipi, sanitàries i d'Assistència Social de la Generalitat, que existeixin o puguin crear-se; Metges adscrits al servei; estaments socials o entitats benèfiques, i serà presidit per l'Alcalde o el membre del Municipi que l'Ajuntament delegui.

BASE SEGONA

FUNCIONS SANITÀRIES

A) — SERVEIS SANITARIS MÍNIMS

L'obra sanitària municipal comprendrà els següents serveis:

Primer. — Serveis públics municipals de compliment obligatori, que comprendran:

- Proveïment, conducció, distribució i vigilància d'aigua potable.
- Evacuació de residus i excretes
- Sanejament de terrenys i asseca-

ment de llacunes, basses i estanyols; rectificació de cursos d'aigua, etc., en Municipis majors de 5.000 habitants.

d) Establiment i organització sanitària de mercats, escorxadors, cementiris municipals i altres de caràcter públic.

e) Sanejament dels transport en comú i de matèries alimentàries dintre del terme municipal.

f) Higiene pecuària.

Segon. — Quan les funcions sanitàries esmentades a l'article anterior afectin més d'un Municipi, tindran el caràcter inter-municipal i els Ajuntaments respectius crearan una Comissió formada per representants dels Municipis interessats, amb intervenció de la Generalitat per a la coordinació i control dels esmentats serveis.

B) — INSTITUCIONS

Centre Sanitari Comarcal

I. — A cada una de les zones o departaments sanitaris de Catalunya s'instaurarà el Centre sanitari comarcal, organisme cabdal sanitari que, ultra les facultats que li són assignades, disposarà de tots els mitjans d'actuació necessaris en coordinació amb la superior unitat de direcció dels serveis sanitaris de la Generalitat de Catalunya.

II. — Els Centres sanitaris seran de dues categories:

a) Centres sanitaris intercomarcals. A la intercomarca on hi ha instituts provincials d'higiene, però reduint el seu radi d'acció a nuclis de població de 100.000 a 125.000 habitants, per bé que recolzaran les funcions dels centres sanitaris adscrits a la intercomarca respectiva.

En les poblacions que voltien Barcelona en un radi que comprendrà aproxi-

madament uns 300,000 habitants, s'establirà un centre sanitari intercomarcal amb seu a Barcelona, i amb funcions coordinades amb la d'aquest Municipi, altres Municipis que s'acullin a la carta municipal sanitària i els Centres sanitaris de la intercomarca.

Els actuals Instituts provincials d'Higiene assumiran les funcions del Centre Sanitari de les intercomarques de llur demarcació i els propis del Centre Sanitari de llur comarca.

b) Centres sanitaris comarcals.

III. — Seran funcions del Centre sanitari comarcal les següents:

a) Aplegament, catalogació i recopiació de dades referents a: Geografia humana; Geologia i climatologia; mitjans de comunicació i transports; condicions higiènico-sanitàries locals i comarcals; vida obrera industrial, comercial i agrícola.

b) Estadístiques demogràfiques i sanitàries, comprenent: Natalitat; mortalitat; mortinatalitat, i morbiditat general infecciosa; matrimonialitat i divorci; morbiditat i mortalitat infantils; suïcides i morts violentes; accidents casals i de circulació; etc., etc.

c) Profilaxis sanitària: vacunacions preventives diverses; desinfeccions, aïllament i vigilància sanitàries.

d) Profilaxis pública: control i inspecció sanitària de serveis públics; municipals, sanejament general; transports humans i substàncies alimentàries; proveïments públics, escorxadors, cementiris, etc.

e) Laboratori d'investigacions químiques, bacteriològiques i biològiques; anàlisi d'aigües, aliments, etc.

f) Centre de desinfecció: Habitacions, robes, mobles, etc. Desinfeccions en l'estació i domiciliàries.

g) Formació del personal sanitari: cursets d'investigació, d'ampliació de coneixements i pràctiques sanitàries. Propaganda sanitària: Addició d'opuscles, cartells i altres mitjans de divulgació sanitària; cursos i conferències públiques d'objectius preferentment locals i comarcals.

h) Arxiu i biblioteca sanitaris: Llaç d'unió amb els organismes oficials i privats, custòdia de documents sanitaris, etcètera, etc.

i) Trasllat de malalts i accidentats; ambulància sanitària.

j) Control sanitari d'immigrants.

k) Inspecció sanitària: Pública i privada.

IV. — Pel Departament de Sanitat es dictaran les normes corresponents per a organitzar aquests Centres Sanitaris Comarcals i llurs funcions de la manera més addient i pràctica per cada cas.

V. — La Generalitat percebrà els

drets sanitaris en paper de pagament propi.

C) — NUCLIS I SUBNUCLIS SANITARIS

I. — El nucli sanitari consistirà en la Mancomunitat de varis Municipis dins d'una mateixa zona sanitària, integrats per un mínim de 5,000 habitants, sempre que l'excesiva distància, la dificultat de comunicacions o l'activitat industrial ho justifiquin.

S'entendrà per subnucli, el Municipi, conjunt de petits Municipis o entitats locals menors, que per atendre les seves necessitats d'ordre mèdic hagin de mancomunar-se necessàriament.

Els nuclis i subnuclis estaran lligats per les seves funcions i activitats al Centre sanitari comarcal corresponent.

II. — Seran funcions dels nuclis o subnuclis de sanitat local les mateixes del Centre sanitari comarcal més reduïdes, i totes aquelles especialitzades addients a les condicions i característiques de salubritat de llur radi d'acció (zones palúdiques, de goll, de malalties professionals, de tracoma i altres d'endèmico-epidèmiques especials, etc.).

III. — Els centres sanitaris comarcals i intercomarcals estaran dotats del personal facultatiu, auxiliar i administratiu que les necessitats justifiquin.

El personal adscrit als nuclis i subnuclis sanitaris legals es constituirà a base dels facultatius de la demarcació sanitària.

IV. — El recrutament del nou personal sanitari afecte a aquestes institucions serà objecte d'una reglamentació especial.

BASE TERCERA

ASSISTÈNCIA SOCIAL

A) — FUNCIONS MÍNIMES D'ASSISTÈNCIA SOCIAL

I. — Els Municipis estan obligats a facilitar l'assistència pública a les persones inscrites en el padró que formarà el Consell local d'assistència pública, i que a continuació s'expressen:

a) Les persones que tinguin carta de naturalesa.

b) Les persones que tinguin carta de residència lliurada pel Consell local d'assistència pública, prèvia permanència, durant dos anys consecutius, en una mateixa localitat.

c) Les persones que no gaudint de carta de naturalesa ni de carta de residència, pertanyin a altres Municipis que tinguin concertats amb la Generalitat prestació de serveis.

d) Els transeünts.

e) Les persones en les que no concorrin cap de les circumstàncies consi-

nades en els apartats a, b, c i d seran incloses en l'assistència pública i retornades a llur lloc d'origen quan sigui pertinent a criteri del metge, i procurant la Generalitat la percepció de les despeses, ja directament del Municipi d'origen, ja de la Diputació Provincial o de l'Estat corresponent.

II. — Els Ajuntaments consignaran en llurs pressupostos les quantitats suficients per a atendre aquestes obligacions.

III. — Per a procurar els serveis d'assistència, els Ajuntaments organitzaran la prestació en la forma més addient i amb el personal facultatiu necessari.

IV. — En tots els Municipis de més de 10,000 habitants o en els de menor població que per ésser Centre de petita comarca, nucli de desenrotllament industrial o punt de turisme, i que ho reclamin, a judici del Departament de Sanitat i Assistència Social, s'haurà d'establir un Dispensari o Casa de socors per a l'assistència de malalts d'urgència i curació immediata de ferits i lesionats. Els dits serveis s'organitzaran segons exigeixin les característiques socials de cada població, i serà més taxativa aquesta obligació a les poblacions predominantment industrials. El nombre i amplitud d'aquests establiments seran proporcionals a les necessitats i a la densitat de població de cada Municipi de més de la xifra consignada d'habitants. Aquests serveis seran coordinats amb els de la Generalitat en la part de «lluïtes», atorgades per la Carta municipal.

V. — El Departament de Sanitat i Assistència Social encarregarà l'execució de les Lleis i disposicions de profilaxis socials als Municipis o Mancomunitat de Municipis quan el volum de població d'aquests o la intensitat del flagell, a criteri del senyor Conseller, ho aconselli, i quan ja existeixin els organismes de lluites antituberculosa, antialcohòlica, etc., en el moment de promulgar-se la present Llei.

B) — HOSPITALS COMARCALS

I. — *Definició i objectius.* — En íntima connexió i com una de les activitats dels Centres i nuclis sanitaris rurals, a cada zona o departament sanitari serà fundat un hospital comarcal que acomplirà, ultra les funcions coordinades a tals institucions, el servei metoditzat d'assistència social dels municipis.

Llurs objectius seran:

a) L'assistència mèdico-quirúrgica i d'especialitats de tots els indigents de la comarca que estiguin inscrits a les llistes que formin anualment els Consells Locals d'assistència social de cada Municipi.

b) L'assistència mèdico-quirúrgica dels accidentats dins el límit jurisdiccional de la zona sanitària a títol gratuït,

sempre que no concorrin en el fet ocasionat circumstàncies de responsabilitat subsidiària, personal o jurídica, o que l'acidentat no posseeixi mitjans de fortuna, en els quals casos l'assistència serà indemnitzada d'acord amb una Tarifa de Serveis aprovada per la Superioritat.

c) L'aïllament d'infectats quan les circumstàncies del cas o la naturalesa de la infecció ho aconsellin, a l'objecte de propulsar i intensificar la profilaxis sanitària.

d) Inaugurar pràcticament les lluites especialitzades contra la tuberculosi, cranc i altres d'addients a les condicions de salubritat local i d'activitat de cada Establiment; iniciar també l'acció protectora de la salut de l'infant i la clínica de Maternologia.

e) Organitzar curssets i pràctiques d'ampliació de coneixements exercint una funció docent prop del personal facultatiu i auxiliar sanitari i d'assistència en coordinació amb els Centres Sanitaris Comarcals.

f) Exercir tota altra acció aïllada o conjunta de caràcter sanitari i d'assistència sobretot quan faci referència a característiques o problemes locals o comarcals.

II. — *Organització.* — Per tal que sigui un fet immediat la creació dels Hospitals Comarcals en tot el territori de Catalunya, la Generalitat habilitarà els actuals establiments de caràcter particular o municipal existents a les capitalitats de comarca, d'acord amb llurs Junes administratives o Ajuntaments interessats.

Les Junes Administratives estaran formades per representants dels Municipis inscrits dins la zona hospitalària, per representants del municipi on radiqui l'Hospital, per representants de la Generalitat i per persones que dins de la comarca s'hagin distingit per llurs proves d'altruisme.

A aquest fi, són establertes les condicions principals següents:

a) Separació absoluta, material i administrativa de l'Hospital i Asil de vells o incurables.

b) Existència mínima de 50 llits i de pavelló o departament aïllat per a estatjar malalts infecciosos.

c) Mínim utilatge indispensable per a complir els objectius assenyalats a l'article I, sobretot pel que fa referència a l'endegament de la Clínica quirúrgica i de traumatologia.

d) Cada hospital es regirà per un reglament d'ordre interior aprovat per la seva Junta de Govern i autoritzat pel Conseller de Sanitat.

e) Obligació, per part de la Junta administrativa, de presentar anualment als Serveis Sanitaris de la Generalitat, nota detallada dels pressupostos i comptes de la institució; llista del personal adscrit;

estadística dels serveis realitzats i modificacions que hagi sofert el règim intern de l'establiment.

f) Facultat de les Junes administratives o rectores d'efectuar contractes col·lectius sobre personal facultatiu, en ordre a la prestació de serveis, amb els organismes professionals oficials.

g) Règim de llibertat de concurrència professional, intercomarcal i extra-comarcal, sobretot en els casos d'accidents, maternologia i especialitats mèdico-quirúrgiques subjectes a percepció d'honoraris.

III. — *Utilatge.* — La Generalitat de Catalunya, d'acord amb les Junes rectores dels actuals Establiments hospitalaris i Municipis corresponents a la zona sanitària afecta, ultra el servei de conducció de malalts, constituït per l'ambulància sanitària, adscrit al Centre Sanitari Comarcal, aportaran a la Institució tot el que calgui perquè els establiments puguin realitzar els objectius per als quals són creats. (Raigs X, petit laboratori d'investigacions biològiques; instrumental quirúrgic; aparell de calefacció i esterilització; etc.)

IV. — Els Hospitals comarcals estaran dotats del personal facultatiu auxiliar i administratiu que les necessitats justifiquin.

El recrutament del nou personal sanitari afecte a aquestes institucions serà objecte d'una reglamentació especial.

V. — *Recursos econòmics.* — Per al finançament dels esmentats establiments, llurs Junes administratives disposaran dels recursos següents:

a) Recursos propis de llegats i deixes que en l'actualitat tenen els establiments en usdefruit.

b) Les aportacions fixes dels Ajuntaments de la zona sanitària.

c) Les subvencions dels Serveis Sanitaris de la Generalitat de Catalunya.

d) Els ingressos extraordinaris obtinguts per Serveis prestats a persones benestants i en els casos de responsabilitat subsidiària, personal o jurídica; aportacions voluntàries; subscripcions; beneficis; subvencions; deixes i llegats, i per tot altre concepte.

C) — COORDINACIÓ DE SERVEIS

Carta Municipal Sanitària

Podran acollir-se al règim de carta municipal els Municipis de més de 15,000 habitants o Mancomunitat de Municipis de més de 30,000 habitants. La seva concessió haurà d'ésser objecte, en cada cas, d'una Llei especial, aprovada pel Parlament, ben entès que el règim de carta no pot disminuir les facultats que corresponguin a les autoritats, organis-

mes, o institucions sanitàries de les quals depenguin els Municipis interessats.

Per a la coordinació de tots aquests serveis i llur organització, així com per a llur finançament, contribuiran la Generalitat i el Municipi o Municipis afectats en la forma establerta a cada Carta municipal sanitària.

BASE QUARTA

UTILTATGE

Els serveis sanitaris de la Generalitat de Catalunya es procuraran, d'acord amb les exigències i el progrés de la Higiene moderna, tots els aparells, instruments i altres elements que calguin per a fer instal·lacions tècniques, així com els mitjans de comunicació i transport que esdevinguin necessaris a la utilitat i al bon èxit de les funcions i els serveis sanitaris a desenvolupar.

BASE QUINTA

RECURSOS

L'administració sanitària de la Generalitat arbitrarà els recursos que siguin necessaris per a la creació i el desenvolupament dels seus serveis sanitaris, de les següents procedències:

- Imposició municipal sanitària.
- Imposició sanitària directa.
- Ingressos per prestació de serveis sol·licitats per particulars o Entitats.
- Multes i altres sancions.
- Deixes, donatius i subvencions.

BASES ADDICIONALS

Primera. — La delimitació de comarques sanitàries i l'establiment d'un aranzel per serveis d'inspecció sanitària seran objecte de Lleis complementàries de l'actual.

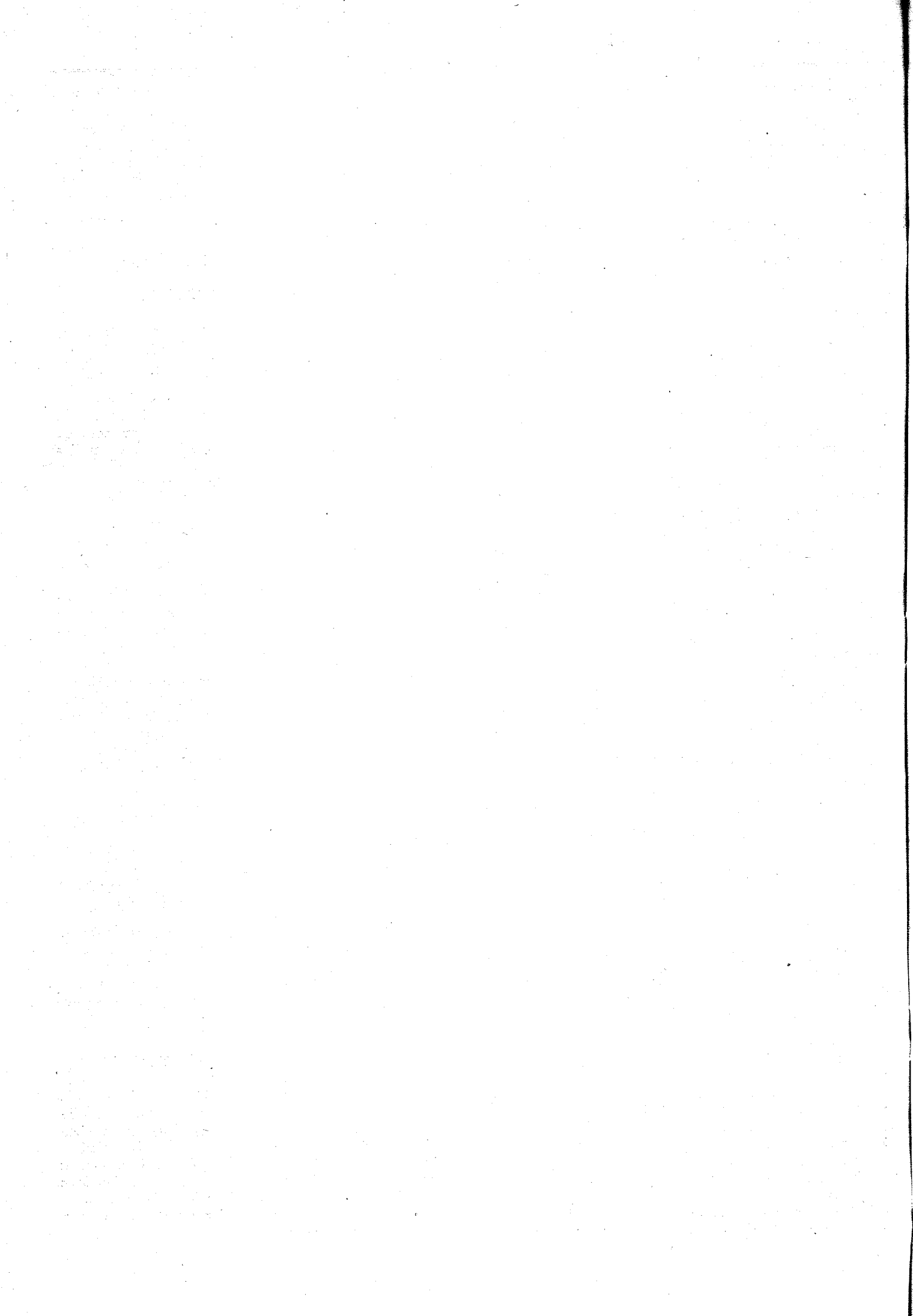
Segona. — Queda facultat el senyor Conseller de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat per a dictar totes les reglamentacions o normes que desenrotllin el contingut de les Bases d'aquesta Llei.

BASES TRANSITÒRIES

Primera. — Tot el que faci referència al personal vincrà determinat per un Reglament que formularà el senyor Conseller de Sanitat i Assistència Social.

Segona. — Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació en el *Butlletí Oficial de la Generalitat*.

Palau del Parlament, 22 de març del 1934.

PARLAMENT DE CATALUNYA

LLEI

de Sindicats Agrícoles

I. — DEFINICIÓ

Article 1.º Per tot el que fa referència a la personalitat jurídica, Constitució, Registre, Classificació, Inspecció, Unions, Federacions, Enteses, modificació i dissolució, es regiran pel que determina la Llei de Bases de la Cooperació.

Article 2.º Són Sindicats agrícoles, les persones jurídiques compostes d'agricultors de tota mena, que s'acullin, complint-les, a les disposicions d'aquesta Llei, i que siguin reconeguts com a tal pel Govern, de conformitat amb llurs preceptes.

Com a persones jurídiques podrà adquirir o posseir béns de tota mena, així com contraure obligacions i exercitar accions civils i criminals, de conformitat amb les Lleis i regles de llur constitució.

II. — FINALITATS

Article 3.º Els Sindicats agrícoles tenen com a finalitat primordial, fer en comú, mitjançant l'associació, el que escaigui i sigui addient per a la major prosperitat de l'agricultura catalana i el millor profit agrícola pels seus associats.

A més poden dedicar-se a tot allò que representi un avenç o millorament, a juí del Govern, que haurà d'aprovar llurs Estatuts, però s'assenyalen obligatòriament alguns dels fins següents:

a) Fins agrícoles generals, adquisició de terrenys per a la seva parcel·lació entre els socis, arrendaments col·lectius, comunitats de policia rural eixarmada, explotació i sanejament de terrenys incultes.

b) Compra de productes necessaris als associats, com adobs, llevors, màquines insecticides, articles de consum i altres elements de producció i de foment agrícola i pecuari.

c) De producció, per a disminuir el seu cost i millorar el seu procés: execució d'obres per a regs, defensa contra avingudes, campanyes contra plagues, ús col·lectiu de màquines, adquisició i sosteniment de sementals i altres, inclosos als fins de dita producció.

d) Exportació, conservació, transformació i millora dels productes, i la venda en comú de tota mena de fruits i productes agrícoles i pecuaris, i administració i explotació de molins d'oli, de molins d'arròs, farineres, cellers, destil·leries, lleteries, cooperatives i en general de qualsevol altra indústria agrícola.

e) Foment de crèdit agrícola, mitjançant qualsevol de les seves formes: Caixa de Crèdit agrícola, Bancs rurals, Caixa d'Estalvis i Préstecs, etc.

f) Institucions de segurs i previsió de forma cooperativa o mutual entre els associats: mútues contra incendis, pedregades, mortalitat del bestiar, accidents del treball agrícola, malalties, retir per a invàlids i demés addients.

g) L'estudi i defensa dels interessos agraris comuns al Sindicat i la resolució de llurs desacords i diferències per mitjà de l'arbitratge.

Article 4.º Per una millor organització i eficàcia en l'actuació i administració, els Sindicats es dividiran en tantes seccions autònomes com siguin necessàries.

No podrà ésser reconeguda com a Sindicat agrícola cap entitat exclusivament recreativa ni les que no aconsegueixin almenys un dels fins assenyalats anteriorment en els apartats a al g inclusiu.

Article 5.º Els Sindicats agrícoles es constituïran mitjançant una Assemblea general, dels iniciadors de la qual s'aixecarà acta, en la qual constaran íntegres els Estatuts aprovats i la forma en què s'hagi d'adherir els restants socis que no siguin presents a l'acte o que ingres-sin més tard.

Per a constituir un Sindicat agrícola s'exigirà un mínim de vint-i-cinc associats. Haurà de constar-hi la llista de socis fundadors o que constitueixin el Sindicat, els noms dels individus nomenats per a formar la Junta Directiva, i els domicilis d'uns i altres.

Article 6.º En els Estatuts hauran de constar d'una manera clara i precisa, ultra dels exigits per la Llei general, els següents preceptes:

a) Objecte i fins a què es dedicarà el Sindicat.

b) Fixació de la manera d'obtenir el capital social i fons de reserva.

c) Responsabilitat limitada o suplementada dels socis, havent de concretar-la en una fórmula o quantia clara que permeti en un moment determinat conèixer el compromís de responsabilitat de cada soci.

Podrà aquesta ésser variada, sense perjudici de compromisos anteriors, per un acord de la Junta o Assemblea general extraordinària, que haurà de comunicar-se immediatament al Registre de Sindicats.

Subsistirà la responsabilitat solidària i il·limitada per aquells Sindicats constituïts amb anterioritat a la promulgació d'aquesta Llei, que la tinguessin establerta i compromesa, restant, però, extingida quan siguin cancel·lades les obligacions garantides amb dita responsabilitat.

d) En cas de dissolució, destinació dels seus béns socials.

Article 7.º Determinació de la responsabilitat per una banda i dels drets per l'altra, que tingui un soci en cas de baixa o expulsó. En ambdós casos, es liquidarà a l'associat el seu haver sempre que no estigui subjecte a responsabilitat concreta reglamentàriament, en el termini i forma determinada pels Estatuts. Si el Reglament establís alguna reducció del capital aportat pels socis en cas de donar-se de baixa, aquesta reducció no

podrà ésser superior a un 20 per 100 del dit capital.

Article 8.º En els Estatuts dels Sindicats es reconeixerà el dret del soci a donar-se de baixa; establirà, però, clarament, les obligacions, deures i responsabilitats del soci, en el moment de deixar d'ésser-ho.

Podrà fixar-se estatutàriament el termini màxim de cinc anys, durant els quals el soci que s'hagi compromès a utilitzar un servei del Sindicat (moli, trull, fassina, etc.), vindrà obligat a aportar-hi els productes afectats. El fet de deixar d'aportar els productes al Sindicat no eximirà els socis de la responsabilitat i compromisos contrets per aquests amb terceres persones.

Article 9.º L'associat que sigui o causi baixa d'un Sindicat tindrà el dret de continuar participant a les obres de solidaritat del mateix Sindicat, sempre que ell compleixi les següents condicions:

Primera. — Que la baixa obeeixi a canvi de residència.

Segona. — Que ho sol·liciti abans dels vuit dies de produir-se la baixa.

Tercera. — Que accepti la quota complementària que se li assenyali, la qual quota haurà d'ésser sempre la proporció personal equivalent a les altres aportacions que faci el Sindicat al fons de les corresponents obres de solidaritat.

Article 10. Els Sindicats agrícoles inscrits en el Registre especial, gaudiran dels beneficis i drets que els atorguin les Lleis generals de la República i en quant sigui competent la Generalitat per a atorgar-li, de conformitat amb l'art. 16 de l'Estatut de Catalunya i d'acord amb el que preveuen els arts. 57, 58, 59 i 60 de la Llei de Bases de la Cooperació.

Article 11. No podrà ésser exigida als Sindicats contribució de cap mena per aquelles operacions que, realitzades individualment pels agricultors, estiguin exemptes d'impostos.

Article 12. En qualsevol moment i sempre que es demostrï que un Sindicat agrícola s'aparta de les seves funcions i finalitats, podrà ésser-li retirat el reconeixement i exempcions com a Sindicat agrícola i esborrat, per tant, del Registre, però se l'haurà d'escollir prèviament i la denúncia haurà de seguir els mateixos tràmits assenyalats per a llur reconeixement.

Article 13. Tot Sindicat ve obligat:

Primer. — A portar un Registre de socis, mitjançant l'arxiu degudament classificat de les fulles d'inscripció per cada soci en les quals cada un d'ells haurà de fer constar que ha rebut un exemplar de la Llei de Bases de la Cooperació i de la Llei de Sindicats agrícoles i els Estatuts socials i que està conforme amb les obligacions que l'imposen l'una i l'altra,

o especialment la referent a la responsabilitat establerta, i amb els acords presos reglamentàriament per la Junta general. Aquestes fulles seran signades pels sol·licitants i per dos altres socis i en nom i a prec seu, si no sap signar, subjectant-se al model que s'acompanyarà a la Llei.

Segon. — A portar un Llibre d'Actes de les Juntes generals; un Llibre d'Actes de la Junta Directiva o Consell i la comptabilitat d'acord amb els models i normes que estableixin el Consell Superior de la Cooperació. A portar un llibre de visites.

Tercer. — A determinar en els Llibres d'Actes i en els de comptabilitat el capital de constitució i la manera d'obtenir-lo; i el capital de reserva i manera de formar-lo.

Quart. — A no treballar ni operar més que les matèries aportades o recol·lectades pels socis i a no prestar cap servei que no sigui a llurs associats.

Les Caixes de Crèdit, Estalvis, Bancs rurals, Institucions d'assegurances de caràcter mutual, establertes o que estableixin els Sindicats agrícoles, així com les seccions de consum es regiran per la Llei de Bases de la Cooperació i per les particulars derivades de la mateixa que facin referència a cadascuna de les seccions.

Els que es dediquin al crèdit agrícola en qualsevol de les seves formes, solament podran fer préstecs als seus associats i altres Sindicats, però podran obrir llibretes d'estalvi a favor de qualsevol individu de la localitat o comarca en què actui, encara que no en sigui soci.

DEL CAPITAL

Article 14. El capital social dels Sindicats agrícoles estarà constituït:

a) Per les aportacions individuals dels socis.

b) Per un fons de reserva irrepartible.

Article 15. Les aportacions individuals dels socis per a la formació del capital social seran obligatòries i estaran representades per títols.

Article 16. El fons de reserva irrepartible es formarà:

a) De les donacions o subvencions que concedeixin els organismes oficials, particulars o persones.

b) Per un tant per cent sobre les operacions que faci el Sindicat i que no podrà ésser mai superior al 2 per 100.

c) Per la quota que podrà assenyalar-se a les seccions autònomes, si n'hi ha.

Article 17. Les aportacions o participacions en el capital social no seran transferibles sinó entre els socis, amb els requisits que es determinin en els Estatuts. En cas d'atribuir-se'ls algun interès, aquest tindrà un límit prèviament fixat i no mai superior a l'interès legal.

Article 18. El fons de reserva irre-

partible servirà, en primer terme, per amortitzar les aportacions obligatòries dels associats al fons social per ordre d'antiguitat i per parts proporcionals entre els socis entrats en un mateix any.

Article 19. L'aportació obligatòria de cada associat per a la constitució del capital de fundació no podrà exigir-se que es faci per entregues superiors al 25 per 100 de la seva totalitat i podrà fer-se per entregues en metàl·lic o per retencions de valor equivalent sobre els fruits que aportin.

Article 20. El termini per a completar l'aportació individual no podrà ésser inferior a cinc anys.

Article 21. No podent els Sindicats obtenir beneficis, tots els ingressos que tinguin, solament hauran de dedicar-se: Al pagament dels deutes contrets; al millorament del preu dels productes aportats pels socis o adquirits pel seu compte; a la creació del fons de reserva; a la constitució de noves seccions que compleixin algunes de les finalitats abans indicades o a obres socials, i mai no podrà repartir dividendes per cap concepte.

Article 22. Els socis d'un Sindicat no podran realitzar amb el mateix altres operacions que aquelles que siguin conseqüència de l'explotació de la terra pròpia o que tinguin arrendada.

No podrà el Sindicat revendre ni comprar a tercers, productes per a ésser transformats o venuts col·lectivament, salvant el que disposa l'apartat c de l'article 2.ª.

Article 23. En cas de baixa voluntària el Sindicat haurà de lliurar rebut de la presentació de la mateixa al soci interessat, i dins d'un termini de tres mesos, a comptar del fi de l'exercici corrent, haurà de deixar liquidats o en son cas fixats clarament els drets i obligacions que li pertanyin.

El mateix es farà en cas de baixa per defunció.

IMPOSICIÓ DE MULTES

Article 24. D'acord amb la Llei de Bases de la Cooperació, les multes que s'imposin per mancament a les disposicions de la mateixa o a les Lleis particulars, seran aplicables a les entitats o a llurs components, segons els casos.

Article 25. Les multes s'establiran:

a) Quan per acords de la Junta Directiva o de l'Assemblea general es vulnerin les disposicions reglamentàries o les prescripcions legals.

b) Per no trametre als Registres o Dependència oficials els documents que la Llei mana o per negar-se a facilitar les dades que els siguin sol·licitades per l'autoritat competent o pels seus representants autoritzats.

c) Per haver facilitat dades inexactes.
 d) Per no consignar en els documents i tractes amb tercer, la condició de Sindicat.

Article 26. Les persones, funcionaris o membres directius de les Societats incorreran en sanció personal:

a) Quan es comprovi que són responsables d'algun dels mancaments indicats anteriorment.

b) Quan els individus inspectors de comptes hagin estat negligents en el compliment de llur comès.

c) Quan els membres dels Consells Directius cometin falsedats en les Memòries o documents que redactin per a donar compte als socis de la situació de l'entitat o de llur gestió.

d) Quan els administradors o directors neguin a un soci l'exercici dels seus drets estatutaris o cometin algun abús que suposi alguna transgressió legal.

e) Per tota manifestació de mercanti-

lisme que vulgui emparar-se en els Sindicats establerts.

Article 27. Les faltes relacionades en els precedents articles seran sancionades d'acord amb l'art. 39 de la Llei de Bases.

a) Amb amonestació si la falta és qualificada de lleu, per demostrar-se ignorància o sense perjudici de tercer. En cas de reincidència, amb multa de 10 a 100 pessetes.

b) Amb multa de 100 a 500 pessetes en les altres faltes.

c) En cas de reincidència, amb multes de 200 a 2.000 pessetes.

Article 28. Per una mateixa falta no podrà sancionar-se a la vegada a l'entitat i a la persona.

Del pagament de les multes imposades als seus membres, serà responsable subsidiàriament l'entitat.

Cas de no ésser satisfetes les multes en el termini que s'assenyali, el Consell Superior de la Cooperació dictarà les

normes corresponents, i podrà acordar inhabilitació de la persona o suspensió de les operacions de l'entitat. Contra aquests acords es podrà recórrer al Conseller d'Economia i Agricultura en el termini de trenta dies, comptats a partir de la notificació de la sanció.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Els Sindicats agrícoles i llurs caixes rurals ja constituïts en publicar-se la present Llei es consideraran reconeguts als efectes de la mateixa i hauran d'acollir-se i adaptar-se als seus preceptes en un termini no superior a un any, i a tal efecte remetran els seus Estatuts i Reglaments al Consell Superior de la Cooperació.

Palau del Parlament, 22 de març del 1934.

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

CONFIDENTIAL - SECURITY INFORMATION

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...